

F. t. 1. om radiofrekvenser

2.6. Radio- og tv-området

Det er en forudsætning for udstedelse af tilladelse til at anvende radiofrekvenser, der i frekvensplanen er afsat til radio- og tv-formål, at ansøgeren har adgang til at udøve program- eller distributionsvirksomhed i medfør af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. En tilladelse til at anvende radiofrekvenser til radio- eller tv-formål bortfalder automatisk, hvis tilladelsesindehaveren ikke længere har adgang til at udøve program- eller distributionsvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Samtidig har IT- og Telestyrelsen adgang til efter forhandling med kulturministeren at fastsætte vilkår, der udspringer af mediepolitiske hensyn. Endelig kan frekvensadministrative metoder anvendes ud fra mediepolitiske hensyn efter en forhandling mellem kulturministeren og IT- og Telestyrelsen.

2.7. Lov om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet

Lov nr. 1266 af 20. december 2000 om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet med senere ændringer fastsætter regler for afholdelse af den auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet, der blev gennemført i efteråret 2001. Formålet var at afprøve auktion som en metode til udstedelse af tilladelser til 3G-mobilkommunikation i Danmark, jf. pkt. 3.8.

3. Lovforslagets indhold

I det følgende gennemgås hovedpunkterne i lovforslaget.

3.1. Det frekvenspolitiske rammemandat

En velfungerende frekvensadministration forudsætter et frekvenspolitisk grundlag. Frekvenspolitikken fastsættes af videnskabsministeren efter inddragelse af relevante parter. Af hensyn til et fortsat politisk fokus på de overordnede frekvenspolitiske rammer foreslås det derfor, at videnskabsministeren fortsat udsteder et frekvenspolitisk rammemandat.

Det frekvenspolitiske rammemandat udgør den overordnede politiske ramme for prioriteringen af radiofrekvenser og den generelle frekvensadministration. Det frekvenspolitiske rammemandat udstikker således rammerne for IT- og Telestyrelsens administrative udmøntning af de politisk truffne beslutninger. Det sikres dermed, at den samlede forvaltning af frekvensområdet er politisk forankret. Forankringen sker således gennem videnskabsministerens beslutninger eller gennem det af videnskabsministeren fastsatte rammemandat.

Det foreslås, at videnskabsministeren som en del af det frekvenspolitiske rammemandat fastsætter, hvilke

væsentlige samfundsmæssige hensyn der i tilfælde af frekvensknaphed kan indebære, at det er ministeren, der træffer beslutning om valg af tildelingsmetode.

3.2. Yderligere, gradvis liberalisering af frekvensanvendelsen

Det fremgår af den politiske tillægsaftale af 20. juni 2007 om "Nye overordnede principper for frekvensadministrationen i Danmark", at der skal ske en øget liberalisering af frekvensanvendelsen, og at dette skal ske gradvist. Ved liberalisering af frekvensanvendelsen forstås, at der ikke stilles krav om at udbyde bestemte tjenester eller anvende bestemte teknologier. En beslutning om liberalisering er således udtryk for en lempelse af vilkår, idet alle krav om at udbyde en bestemt tjeneste eller anvende en bestemt teknologi fjernes fra tilladelsen.

Beslutning om, hvorvidt et frekvensbånd skal liberaliseres, indebærer en afvejning af en række forskellige hensyn. Det kan være både væsentlige samfundsmæssige hensyn og andre hensyn. En beslutning på baggrund af de forskelligartede hensyn bør træffes politisk. Det foreslås derfor, at beslutning om liberalisering træffes af videnskabsministeren.

3.3. Ændring af vilkår og tilbagekaldelse af tilladelser

I et liberaliseret, tjeneste- og teknologineutralt regime vil muligheden for at overdrage tilladelser og for at indgå bilaterale aftaler om frekvensanvendelsen mellem tilladelsesindehaverne skabe et marked med en dynamisk og fleksibel udvikling af frekvensanvendelsen, som i vid udstrækning vil kunne imødegå eventuel knaphed på frekvensressourcer. I tilfælde, hvor der måtte opstå konkurrencemæssige problemer, vil IT- og Telestyrelsen eller Konkurrencestyrelsen kunne gribe ind i medfør af henholdsvis den foreslåede § 43 eller den generelle konkurrencelovgivning.

Der er derfor ikke under den nye lovgivning behov for de gældende bestemmelser om frekvensadministrative metoder, som netop har til formål at løse frekvensknaphedsproblemer. Der vil dog være tilfælde, hvor internationale forpligtelser, varetagelse af væsentlige samfundsmæssige hensyn eller afhjælpning af uacceptable forstyrrelser vil nødvendiggøre en regulering, som ligner de nævnte frekvensadministrative metoder.

I et liberaliseret, tjeneste- og teknologineutralt regime vil der ikke være behov for at kunne stille krav om overgang til mere frekvenseffektive udnyttelsesmetoder, jf. den gældende frekvenslovs § 21, idet markedsmekanismerne vil medvirke til at sikre den mest effektive frekvensudnyttelse.